

te lezen in een opschrift dat van binnen en onder gemelde Toren in 't koper gesneden is.

„Vermits 't afgaan van de Post, ben ik gehouden van mijn Brief een einde te maken. Zijt verzekert mijn Heer, dat niets verzuimen zal van 't geen ik oordeel dat tot UE. genoeg zou kunnen strekken. En ofschoon ik altijd de tijd niet heb om de zaken met vele omstandigheden te bekleeden, weest ten minste verzekert, dat UE. daarvan onpartijdig spreken zal, en nadat mij daarover zorgvuldig zal hebben geïnformeert.”

Rotterdam den 6 October 1687. N. S.

II

Een geheel ander mensch was THOMAS BOWREY, evenals Misson omstreeks 1650 geboren. Geen geleerde, maar een koopman, die lange jaren in Indië verbleef (van 1669–1688) en daar op vele plaatsen woonde, o.a. te Madras en te Batavia. Gerepatrieerd huwde hij in 1691 zijn nicht Mary Gardiner en vestigde zich te Wapping bij Londen, waar hij in 1713 stierf. Hij stelde een Maleisch woordenboek samen. Hij behoorde tot die pioniers, door wier arbeid en energie het Britsch-Indische rijk is tot stand gekomen. Uit de vele belangwekkende voorstellen van hem afkomstig aan de Engelsche Oost-Indische Compagnie blijkt, welk een bekwaam zakenman hij was, en hoe gaarne hij de Engelsche vlag in verre landen geplant zag. Kortom, een man die zijn tijd hierin vooruit was.

In 1913 kwam in een oud landhuis te Cleve Prior, een dorpje in South-Worcestershire, een oude koffer te voorschijn, geheel gevuld met oude papieren, welke grootendeels afkomstig bleken van Thomas Bowrey. Het eerste wat hiervan gepubliceerd is, werd uitgegeven door Sir Richard Carnac Temple en verscheen in 1927, als deel LVIII (second series) van de werken der Hakluyt Society, onder den titel: „I, Diary of a six week's tour in 1698 in Holland and Flanders; II, The story of the Mary Galley, 1704–1710.” Hieraan zijn deze bijzonderheden en is het volgend fragment betreffende Rotterdam ontleend.

Bowrey had blijkbaar een onrustige natuur; hij kon niet